

# Marek Grechuta, Świat w obłokach

Świat wokół ciebie się zmienia, zmieniają się pory roku  
Stopy twe więzi ziemia, a oczy magia obłoków

Jak obłok wiedza tajemna, jak obłok fantasmagoria  
Jak obłok cudze spojrzenia, jak obłok pewność ulotna

Jak obłok, jak obłok, jak obłok, jak obłok  
Jak obłok, jak obłok, jak obłok, jak obłok

Jesteś mieszkańcem ziemi, a uczysz się od obłoków  
Swojej niepewnej nadziei, ulotnej jak pory roku

Jak obłok wiedza tajemna, jak obłok fantasmagoria  
jak obłok cudze spojrzenia, jak obłok pewność ulotna

Jak obłok, jak obłok, jak obłok, jak obłok  
Jak obłok, jak obłok, jak obłok, jak obłok

Świat wokół ciebie się zmienia, przez ciebie płynie niepokój  
Płyną chmury po niebie, pod białą flagą obłoków

Jak obłok wiedza tajemna, jak obłok fantasmagoria  
Jak obłok cudze spojrzenia, jak obłok pewność ulotna

Jak obłok, jak obłok, jak obłok, jak obłok  
Jak obłok, jak obłok, jak obłok, jak obłok